

1572.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie sposobu sporządzania kosztorysu urzędowego.

Na podstawie § 13 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kosztorys urzędowy powinien obejmować dokładny opis techniczny projektowanej roboty, tj. czynności i materiałów, które są konieczne do całkowitego jej wykonania, z podaniem cen i ilości we właściwych jednostkach wymiarowych.

2. Kosztorys urzędowy należy sporządzić w sposób następujący:

a) całość robót objętych kosztorysem dzieli się na odpowiednie działy; każdy dział składa się z pewnej ilości pozycji robót, oznaczonych numeracją bieżącą dla całego kosztorysu;

b) w kosztorysie należy szczegółowo określić, jakie materiały powinien dostarczyć wykonawca a jakie zamawiający i na jakich warunkach;

c) w każdej pozycji kosztorysu należy podać osobno odpowiednią cenę jednostkową materiałów i osobno cenę jednostkową robocizny danej pozycji robót, a nadto ogólny koszt każdej pozycji i działu oraz całości robót; określanie robót ryczałtowo lub bez podawania ilości dopuszczalne jest tylko w wyjątkowych przypadkach, wymagających uzasadnienia.

3. Opisy poszczególnych pozycji kosztorysu powinny być jasne, dokładne i wyczerpujące oraz w zasadzie zgodne z normami, ustalonymi przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 2. 1. Ceny jednostkowe poszczególnych pozycji kosztorysu urzędowego, o których mowa w § 1 ust. 2 lit. c), powinny być w zasadzie oparte na analizie robót.

2. W przypadkach wyjątkowych ceny jednostkowe drobniejszych pozycji kosztorysu mogą być ustalone bez przeprowadzenia analizy przez porównanie z aktualnymi cenami na podobne roboty, otrzymanymi na przetargach, z tym jednak zastrzeżeniem, że w ten sposób przeprowadzone obliczenie kosztu części robót nie może przekraczać 20% ogólnej kwoty kosztorysu.

3. W przypadkach, gdy kosztorys dotyczy robót budynkowych lub instalacyjnych, przy ustalaniu cen jednostkowych należy opierać się na obowiązujących cennikach robót, wydawanych przez Ministerstwo Budownictwa lub podległe mu urzędy, przeznaczonych dla okręgu i warunków lokalnych, odpowiadających warunkom miejsca wykonania robót; analizę, o której mowa w ust. 1, należy stosować w przypadkach, kiedy brak takich cenników lub gdy w cennikach nie zamieszczono normy dla danej pozycji kosztorysu.

§ 3. 1. Kosztorys urzędowy powinien być poparty szczegółową analizą robót.

2. Celem analizy robót jest wyliczenie ceny jednostkowej robót poszczególnie dla każdej pozycji kosztorysu.

3. Przy sporządzaniu analizy należy uwzględnić miejscowe stosunki i szczególne warunki mające wpływ na wysokość kosztu robót.

4. W analizie należy podać źródła, z których zostały zaczerpnięte normy oraz wskazać podstawy, na których oparte kwoty przyjęto do analizy.

5. W przypadkach, przewidzianych w § 2 ust. 2 i 3, analizy robót nie przeprowadza się.

§ 4. 1. Kosztorys urzędowy zamawiający powinien w zasadzie sporządzać we własnym zakresie.

2. W przypadkach uzasadnionych zamawiający może powierzyć opracowanie kosztorysu urzędowego osobie postronnej, co jednak nie zwalnia go od odpowiedzialności za prawidłowość i wiarygodność tego kosztorysu. Kosztorys taki podlega zatwierdzeniu przez władzę przełożoną zamawiającego.

3. W przypadku konieczności udzielenia osobie postronnej zamówienia na opracowanie kosztorysu urzędowego, należy wykluczyć od wykonania tego świadczenia osoby zainteresowane w wykonaniu robót.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski